

İNCECİKTEKİ BİR KAR YAĞAR 6.BÖLÜM

Onur Çetin tarafından yazıldı.

Çarşamba, 24 Ekim 2012 16:03 - Son Güncelleme Çarşamba, 24 Ekim 2012 21:33

Sabah'ın ışıkları odamın penceresine vurur vurmaz soluğu lokantada alıyorum. İşte; Elif orada sandalyenin üzerinde oturmuş, beni bekliyor. Hey yavrum hey; sen beklenilecek adam mısın Ömer? Kalbimde Sirkeci garı gibi mübarek. Ee olacak o kadar. Sen ki bu zamana kadar sabır taşı kesilerek'ten beklemişsi uzun. Bir daha bakıyorum Elif'e. Üzerinde kırmızı, pembe uzun puantiyeli elbisesi, saçında O'na yakışır bir başörtüsü. Beni görünce gözlerini böyle; faltaşı gibi bana dikmiş bakıyor. Elif:

"-Merhaba Ömer."

"-Merhaba."

Susuyoruz. Anında kocaman bir sessizlik çöküyor lokanta'ya. Yalnızca yoldan geçen arabaların sesleri kulağıma gelerek vızıldıyor. Elif; suskun. Elif; sert. Gözleri gözlerimi dövüyor. Benim kalbimde aşk varken ondaki bu suskunluk niye? Dokunsalar ağlayacağım be... Erkek adam ağlar mı? Ha; ağlar mı? Hemde öyle bir ağlarki yorgun ve bitik bir şekilde. Elif'e ben aşkla bakarken O'nun bakışlarında aşk'ı göremiyorum. Deniz kenarına vuran sert ve azimli dalga sanki. Yutuyor kumsalı. Yutuyor beni. Elif:

"-Fazla konuşmayacağım, Ömer. Ben seni sevmiyorum. Arkadaş kalmamızı dahi uygun görmüyorum. Ayrıca beni bir daha arayıp sorma. Hafta'ya düğünüm var. Hüseyin'le... Karşına daha iyileri çıkar, inşallah."

Beynimden vurulmuşsa dönüyorum o an. Elif'i aramamak, Elif'i sormamak, Elif'i sevmemek. Başka birini sevmek. Elif'e fısıldayacağın aşk dolu fısıltıları O yanında yokken başka bir kadına fısıldaman... Yastığa baş koymak mümkün mü? Elif'i sevmemek ha... Hüseyin'le evlenecek. O'na sınıksız sarılacak yüreğinin en derininden. Akşam eve geldiğinde sohbet edecek, çocukları olduğunda bayramlıklarını alıp süsleyecek, beraber içtiğimiz şu çayı bile beraber içecekler, çayı bile be...

